



Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Wiceprezesa Senatu RP
Marii Pańczyk-Pozdziej
Wpłynęło dn. 20.05.14r.
Nr MPP/309 NK/14426
Podpis 213

Polska



SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 20.05.2014
nr 3254 podpis Maxur

Warszawa, 15 maja 2014 r.

DDR-II-0700-8/1/14
DDR/884/14

~~Pan
Władysław Kosiniak – Kamysz
Minister Pracy
i Polityki Społecznej~~

Szanowny Panie Ministrze

W związku z przekazaniem przez Wicemarszałka Senatu Panią Marię Pańczyk – Pozdziej, przy piśmie z dnia 28 kwietnia 2014 r., znak: BPS/043-53-2321-MG/14, oświadczeniem złożonym przez senatora RP Pana Jana Rulewskiego podczas 53. posiedzenia Senatu RP w dniu 24 kwietnia 2014 r., w sprawie prowadzenia rodzinnych domów pomocy społecznej, uprzejmie przekazuję wkład do odpowiedzi na przedmiotowe oświadczenie.

W zakresie właściwości Ministra Gospodarki pozostaje udzielenie odpowiedzi na pytanie trzecie, dotyczące przepisów statuujących obowiązek uzyskania statusu przedsiębiorcy.

Sprawy dotyczące podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadania organów administracji publicznej w tym zakresie reguluje ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013, poz. 672, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą SDG”. Dodatkowo, podejmując działalność gospodarczą należy spełnić wymogi wynikające z przepisów znajdujących się w innych ustawach szczegółowych, regulujących dany rodzaj działalności gospodarczej. Przepisy te pozostają we właściwości różnych organów administracji publicznej.

Definicję przedsiębiorcy zawiera art. 4 ustawy SDG, który tym samym wyznacza podmiotowy zakres stosowania ustawy SDG. Zgodnie z ww. normą przedsiębiorcą jest osoba

fizyczna, osoba prawna i jednostka administracyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Ww. podmioty, aby mogły nabyć status przedsiębiorcy, muszą wykonywać działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 2 ustawy SDG działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Wobec powyższego tylko łączne spełnienie przesłanek określonych w art. 2 ustawy SDG tzn. zarobkowości, zorganizowania oraz ciągłości pozwala uznać dany rodzaj działalności za działalność gospodarczą, a osobę wykonującą taką działalność za przedsiębiorcę. Norma art. 2 ustawy SDG stanowi definicję legalną działalności gospodarczej, co oznacza, iż powinna być ona traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym, wiążące zarówno dla ustawodawcy, jak i organów wykonawczych oraz sądowniczych, co potwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 lutego 2009 r. (sygn. akt V KK 330/08, Prok.i Pr.-wkł. 2009/6/17).

Mając powyższe na uwadze, w opinii Ministerstwa Gospodarki przesłanki określone w art. 2 ustawy SDG powinny wynikać z przepisów ustaw szczegółowych, regulujących dany rodzaj działalności, tj. w przedmiotowym przypadku z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.).

Jednocześnie, podstawowym obowiązkiem osoby fizycznej, która zamierza wykonywać działalność gospodarczą na terytorium RP, jest złożenie wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) albo założenie spółki prawa handlowego i uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy SDG). W opinii Ministerstwa Gospodarki wpis do CEIDG albo do rejestru przedsiębiorców w KRS jest momentem konstytuującym status przedsiębiorcy.

2 grudnia 2009 r.
MINISTER
z up. *M. Haladyj*
Mariusz Haladyj
PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Pani Maria Pańczyk-Pozdziej – Wicemarszałek Senatu

Pan Mateusz Szczurek – Minister Finansów

